

/CANYONING IN ALPES-

Van zaterdag 8 april tot en met vrijdag 14 april ging in Saint-Laurent-du-Var het canyoningtreffen van X-Academy door. Het prachtige decor van de Alpes-Maritimes werd gedurende zes dagen opnieuw onveilig gemaakt door enkele "gekke" Belgen. Want als je bij de toeristische dienst vermeldt dat je van de waterval naar beneden gerappeld hebt en er een ankerpunt ontbreekt, zeggen ze doodleuk "die waterval is niet bereikbaar voor toeristen, je kan ze niet bezoeken." Die Fransen toch, denken dat wij Belgen geen Frans kennen. Als je dan nog eens duidelijk herhaalt wat je zojuist gedaan hebt, kijken ze je toch wat vreemd aan...

*"Die vier sterren in
"100 beaux canyons méditerranéens"
is deze canyon echt wel waard..."*

MARITIMES

Officieel start het treffen 's avonds pas, maar zoals het echte canyoneers betaamt, vertrokken wij met ons groepje al vrijdagavond zodat we op zaterdag al een canyon konden doen. Het werd een modderbadje in de "Vallon des Hirondelles". Nu niet meteen een topper te noemen omwille van het modderwater, maar wel een goede canyon om er weer in te komen en verschillende soorten installaties te oefenen.

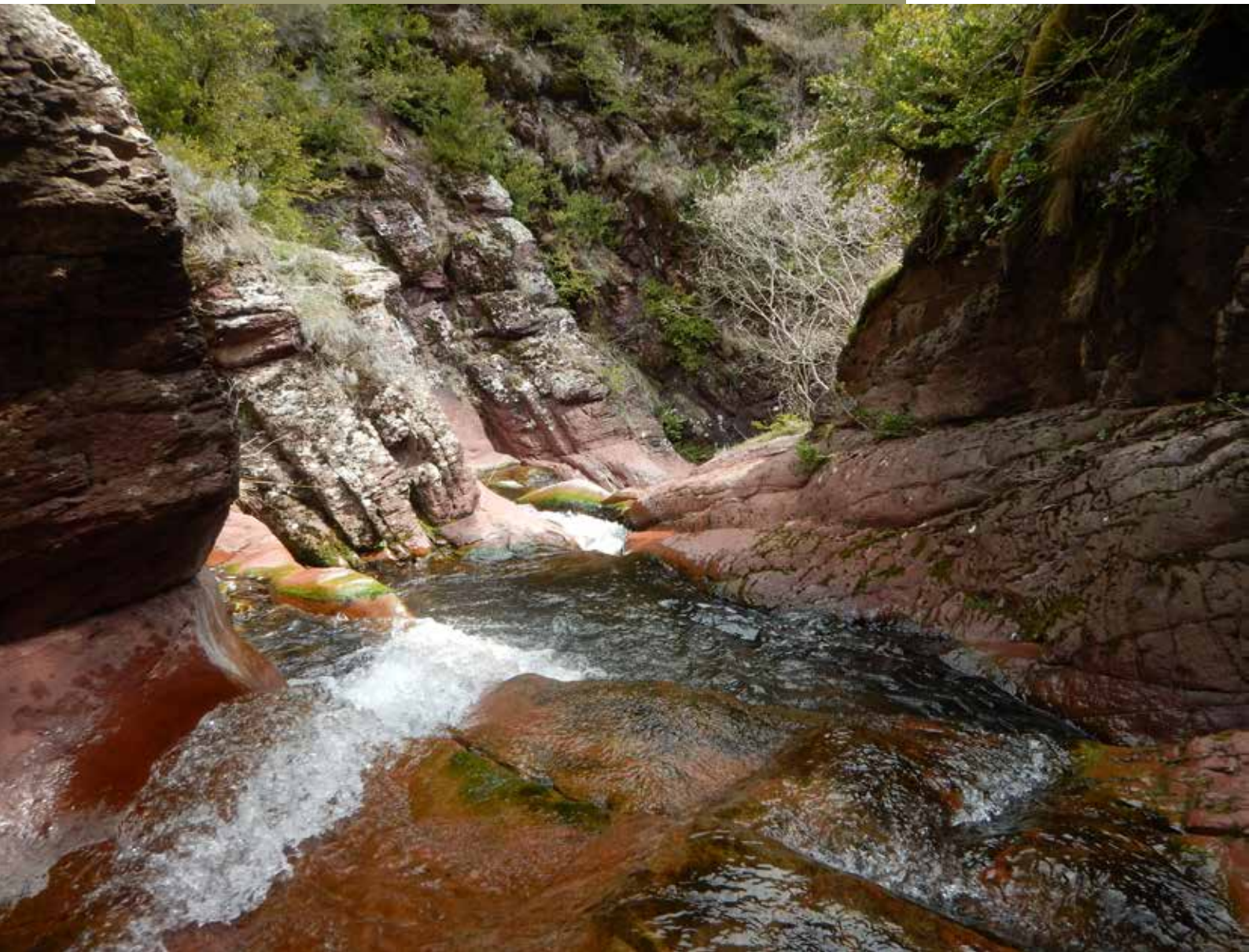
VIER STERREN AFDALING

Op zondag trokken we de hoge bergen in om in het rode gesteente de afdaling te doen van de "Vallon de Challandre". Een canyon die zeker de moeite waard is, al moet je de koudere temperaturen erbij nemen. Vorig jaar startten we de afdaling bij 5° Celcius, dit jaar was het er gelukkig al 12° C. Hou wel zeker rekening met de weersvoorspellingen. Vanaf 14 uur was er regenweer voorspeld, en hoewel we startten bij een stralend lentezonnetje, doemde er vanaf dit tijdstip een onweer op. Niet bepaald het moment waarop je in een canyon wil zitten...

Maandag waren we klaar voor het grotere werk. Ons topoboek sprak lovende woorden over de "Vallon de Carleva". Deze canyon wordt niet vaak afgedaald omwille van de lange instap. Twee uur naar boven klimmen en de 700 hoogtemeters afleggen in de middagzon is inderdaad niet echt een pretje. Maar de afdaling is het dubbel en dik waard. Glijbaantjes, sprongen en rappels wisselen elkaar af. Op een van de laatste rappels kom je uit op een plateau met stalactieten. Daar zitten, de vogels horen fluiten, het water horen ruisen en weten dat er amper mensen passeren, maakt je toch wat filosofisch. Die vier sterren in "100 beaux canyons méditerranéens" is deze canyon echt wel waard.

“De twee glijbanen van ongeveer 20 meter geven zelfs aan de ervaren canyoneer nog een kick...”

KLASSIEKERS

Omdat we ook weleens een écht hoge rappel wilden doen, kozen we op dinsdag voor de "Ravin de Saint-Martin" in de Vallée de la Tinée. Het moet gezegd, de rappels zijn de moeite, met als hoogtepunt een afdaling van 70 meter. Maar het klimmen en wandelen over de vele rotsblokken maakt wel dat ik deze canyon niet meteen opnieuw zou afdalen.

Op woensdag werd er voor een klassieker gekozen: de "Vallon de la Maglia". In deze canyon staat het hele jaar door een stevig debiet, waardoor er veel gegleden en gesprongen kan worden. De passage door de grot maakt van deze afdaling een echte topper. Vooral in het voorjaar, wanneer er nog niet té veel canyoneers op pad zijn.

Donderdag stond opnieuw een klassieker op het programma: de "Rioux de la Bollène". Ook hier moet je rekening houden met de kou, het water is écht opvallend kouder dan in andere canyons. De twee glijbanen van ongeveer 20 meter geven zelfs aan de ervaren canyoneer nog een kick. Door het mos op de stenen, is deze canyon wel zeer glad. Uitkijken waar je je voeten plaatst dus!

Na de oefening met de hoge rappel, waren we toe aan een oefening voor rappels in combinatie met een hoog debiet. De "Ruisseau de Bausset" is hier in het voorjaar zeer geschikt voor. De ene rappel volgt de andere op en vaak moet je echt door de waterval heen rappellen. Dat maakt deze afdaling ook echt een fysieke uitdaging. Ik viel als een blok in slaap 's avonds...

UITZICHT OVER MONACO

Officieel was vrijdag de laatste dag van het treffen. Maar dankzij het verlengde Paasweekend, besloten we ook op zaterdag nog een canyon te doen. Rekening houdend met het feit dat we 's avonds de 13-uurdurende terugtocht richting België moesten inzetten, kozen we voor een 'droge' canyon, de "Cascades de Lou Gras". Deze canyon biedt een spectaculair zicht op Monaco en is in feite het hele jaar droog, tenzij de prins zijn zwembijver leegt... Of het nu aan de prins lag, of aan smeltwater, droog was de canyon niet te noemen. Echt nat gelukkig ook niet, maar we waren toch blij dat we andere kleren voorzien hadden voor in de auto. Eerlijk is eerlijk: mocht deze canyon geen uitzicht bieden op Monaco, zou er niet veel aan zijn... Moe maar voldaan zetten we rond 17 uur de terugrit in. Een deugddoende vakantie, een fijne week met fijne mensen, mooi weer... wat wil je nog meer op een canyontreffen? ▲

